

Szepesi Attila versei

Óbudai elégia

Hol az a város, Krúdy úr?
Lovas szánok téli utcán,
sikátorok vén banyával,
szikrás kovácsműhelyek?
Jégcsapokkal csendülő fák,
zug-jósdában kövér jósnők,
kajla kocsmák óborokkal,
kristálygömböt leskelő
guvadt-szemü latrok és
lányok, mindig táncra-készek,
kútra járó asszonyok.

Fönn a sirályvonulás,
fönn az újult vadmadár-raj:
lenn a torony páros gombja
függ az olajszín habon.

Toronyház lóg fellegig:
egymagában egész város,
ezer ablak, ezer ajtó,
ezer álcás idegen.

Hallik csak a tányércsörgés,
lépcsősorok ugatása,
bantu dobszó és gitár;
faliórán éji bim-bamm,
fogyó léptek jelbeszéde,
csukott ajtók jajszava...

Vissza sem jó, el se múlik
az a város, Krúdy úr.
Egy-egy arcot felidézek,
borisszát és békalányt,
gesztenyesütő anyót és

csihi-puhi szódáskocsist,
vándorcigányt, köszörűst.
Ez se jár itt, az se téved
vissza többé, hol a parkban
háromlábú eb vonít,
s mohos kövek horpaszára
hull a februári hó.

...Fönn a sirályvonulás,
fönn az újult vadmadár-raj:
lenn a torony páros gombja
függ az olajszín habon.

Toronyházi kőkalitka,
ahol versem körmölöm.
Feleségem félálomban
óg-móg tépett Biblián;
magam ülök setét zugban,
mint éj pókja ezüst hálón,
eltűnődöm régi könyvön,
szobor-arcon, kővirágon,
holnap-látók jelein:
ákombákom fényszögeken,
titok-rejtő csillagábrán.

...Lenn az utcán ének csendül:
hallom, ahogy két időben
diákcsoport tovalép.
Jobb kezükben fáklya lobog,
tavasz elé vonulnak.

Még sincs az a régi város;
el se múlik, vissza sem jó
soha többé, Krúdy úr!

[illegible]

két kalapos balek a hídon
dohányfaló és versfaló
két óváros között a senki-
földjén míg fönn szakad a hó
dünnyögnek kezük zsebrevágva

már nincs szavuk az éjszakára
voltak pedig húrszagató
süvölvény orfikus poéták
sirályokkal rikoltozó
kedvük rég elmaradt mögöttük

hová lettek a jelenések
a kettős kard a fényhozó?
előttük ködbe fúlt a város
alattuk jég hátú folyó
és arcukat a köd fölissza

utat és álmodt rég elfeledve
csak bandukol a két fogyó-
szavú igris két ordas árnyék
Isten két nyugdíjas bohóca
míg varjakkal kering a hó

[Délmagyarország, 1991. dec. 30.](#)

[Vissza AZ IDŐ TÉRKÉPJELEI / Négy száz éve hull a hó című oldalra](#)